

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce:	diplomová
Posudek:	oponenta
Práci hodnotil:	Mgr. Radek Schuster, PhD.
Práci předložila:	Bc. Kateřina Merglová
Název práce:	Fyzikalistické pojetí jazyka vědy: Problém protokolárních vět a otázka jednoty vědy v díle Rudolfa Carnapa a Ottý Neuratha

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Hlavní cíl práce, který je skromně formulován jako „představení fyzikalismu Vídeňského kroužku“, byl naplněn přesvědčivě.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce přehledně a zasvěceně mapuje vývoj diskuze o povaze jazyka vědy mezi Otto Neurathem a Rudolfem Carnapem a zasazuje ji do biografického a historiografického kontextu. Na základě studia úctyhodného množství zdrojů jsou nejprve vyloženy motivy a principy fyzikalismu a na debatě o protokolárních větách je ukázán rozdíl mezi Carnapovým a Neurathovým přístupem k povaze jazyka. Dále jsou zkoumány Wittgensteinův vliv na fyzikalismus Vídeňského kroužku a koncepce, do nichž se fyzikalismus transformuje – Neurathův encyklopedismus a Carnapův princip tolerance.

Avšak práce není jen zdařilým kompilátem. Autorka si drží kritický odstup od koncepcí a myšlenek, jež vykládá, a snaží se problémy analyzovat a zasazovat do širších souvislostí, a nikoliv je jen popisovat. Inspirována Popperem formuluje i vlastní netriviální závěr ohledně nevyhnutelnosti psychologismu, na němž (a vágnosti) troskotá veškerá snaha o vytvoření ideálního jazyka, který by stál v základech jednotné vědy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po stylistické stránce má práce odpovídající úroveň. Výklad je veden jasně a srozumitelně, formulace jsou promyšlené. Avšak text obsahuje velký počet gramatických chyb a překlepů.

Citace a bibliografické odkazy jsou konzistentní a v souladu s požadovanou interpretací normy.

Členění kapitol v práci se mi jeví jako nepřehledné a nedomyšlené: pouze třetí kapitola je dále strukturována, navíc dosti překotně: 3, 3.1, 3.2, 3.2.1.

Rozdělení *Použité literatury* na *Primární* a *Sekundární* zdroje je spíše zavádějící než funkční.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Jedinou zásadní slabinou práce je její gramatika. Biografické výklady a údaje se mi zdají zbytečné, neboť práce není zamýšlena jako intelektuální biografie.

Celkově však práci pokládám za podařenou. Oceňuji především velký autorčin záběr a poctivou práci s prameny.

Myslím, že práce může sloužit jako solidní badatelský základ pro napsání odborné studie.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Na str. 46 nepřesně uvádíte: „Považuji proto za nutné zdůraznit, že ve Wittgensteinově pojetí v jeho středním období, je tento proces naopak problematizován a v samotném Traktátu se termín verifikace ani nevyskytuje. S myšlenkou, že „smysl věty je metoda její verifikace“, přišel Waismann a Wittgenstein se k tomuto pojmu, a nejspíše i detailnímu zkoumání tohoto problému, dostal až skrze diskuze s ním a Schlickem.“ – Waismann sice verifikační princip první publikoval, avšak původcem je Wittgenstein. Jakou myšlenku *Traktátu* lze považovat za předobraz verifikačního principu?
2. Jaké vidíte možnosti využití Carnapových a Neurathových myšlenek pro současnou vědu?
3. Pokuste se sama navrhnout příklad protokolární věty. Svůj návrh zdůvodněte. Jak byste dále chtěla rozvíjet argumenty své diplomové práce, např. ohledně nevyhnutelnosti psychologismu?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

výborně

Datum: 22. května 2017

Podpis:

